Written by - வ.ந.கிரிதரன் -
Thursday, 21 July 2011 22:38 - Last Updated Sunday, 05 June 2016 01:35

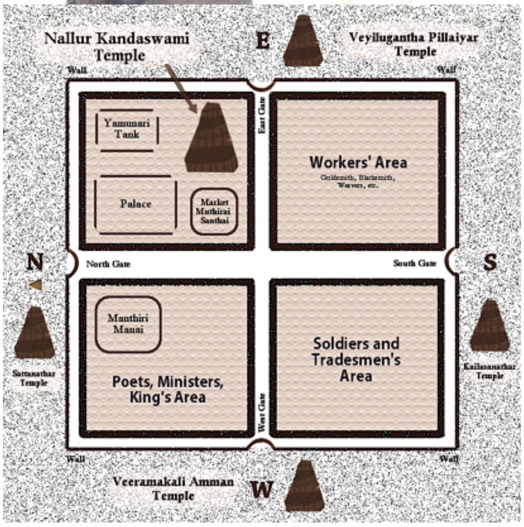

ஈழத் தமிழர்களின் யாழ்ப்பாண அரசர்களின் காலத்தில் இராஜதானியாகத் திகழ்ந்த நல்லூர் இராஜதானியின் நகர அமைப்பு எவ்விதம் இருந்திருக்கலாமென்பதை வரலாற்று நூல்கள், வெளிக்கள ஆய்வுகள் (Field Work) , தென்னிந்தியக் கட்டடக் கலை நூல்கள் மற்றும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் அடிப்படையில் விளைந்த தர்க்கத்தின் அடிப்படையில் உய்த்துணர முயன்றதின் விளைவாக உருவானதே இந்த நூல். இதன் முதற்பதிப்பு ஏற்கனவே 1996 டிசம்பரில் ஸ்நேகா (தமிழகம்) மற்றும் மங்கை பதிப்பகம் (கனடா) ஆகிய பதிப்பகங்களின் கூட்டு முயற்சியாக வெளிவந்திருந்தது. இது பற்றிய மதிப்புரைகள் கணையாழி, ஆறாந்திணை (இணைய இதழ்) மற்றும் மறுமொழி (கனடா) ஆகிய சஞ்சிகை இணைய இதழ்களில் வெளிவந்திருந்தன. இலங்கையிலிருந்து கே.எஸ்.சிவகுமாரன் இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும் 'டெய்லி நியூஸ்' பத்திரிகையில் இதுபற்றியதொரு விமரிசனத்தை எழுதியிருந்தார். ஈழத்திலிருந்து வேறேதேனும் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் இதுபற்றிய தகவல்கள் அல்லது விமரிசனங்களேதாவது வந்ததாயென்பதை நானறியேன். இருந்தால் அறியத்தாருங்கள் (ஒரு பதிவுக்காக).

இலங்கையில் மட்டுமல்ல தமிழகத்திலிருந்துக் கூட இவ்விதமானதொரு நகர அமைப்பு நூல் நானறிந்த வரையில் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. பொதுவாக நகர அமைப்பு பற்றித்

தெரிவித்த தகவல்களைத் திரட்டி ஆய்வு நூல்கள் வந்திருக்கின்றனவே தவிர ஒரு குறிப்பிட்ட நகர அமைப்பு பற்றி முறையான ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு நூலெதுவும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்நிலையில் இந்நூலுக்கொரு முதனூலென்றதொரு முக்கியத்துவமுண்டு. இந்தத் துறையில் ஆய்வு செய்ய விளையும் மாணவர்களுக்கு முதனூலாகவும் உதாரணப் பிரதியாகவும் நிச்சயம் இந்த நூலிருக்கும். இந்நூலின் அணிந்துரையில் பிரபல எழுத்தாளர் செ.யோகநாதன் கூறுவதுபோல் 'பின்னரொருகாலத்தில் ,சுதந்திரக் காற்று வீசும் சூழலில் வாழப்போகின்ற இளந்தலைமுறை ஆய்வாளர்களுக்கு இந்த நூல் ஓர் ஆக்கபூர்வமான வழிகாட்டியாக அமையுமென்று நிச்சயமாக நம்புகின்றேன். ஏற்கனவே வெளிவந்த நூற் பிரதி மேலும் புதுக்கி இங்கு எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலின் முன்னுரையில் கூறியிருப்பது போல் எனக்கு நல்லூர் நகர அமைப்பு பற்றி ஆராய வேண்டுமென்னும் ஆவல் ஏற்பட்டதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. சிறு வயதில் நான் படித்த நாவல்கள் குறிப்பாகக் கல்கி , ஜெகசிற்பியன் போன்றவர்களின் நாவல்கள் தமிழர்களின் அன்றைய தலைநகர்களான தஞ்சாவூர் , காஞ்சி போன்றவற்றின் நகர அமைப்பு பற்றி அறியும் ஆர்வத்தினை அதிகரிக்க வைத்தன. நல்லூர் ராஜதானியைப் பொறுத்தவரையில் போதிய வரலாற்றுச் சின்னங்கள் பாதுகாக்கப் படவில்லை. நல்லூர் இராஜதானி புகழ் பெற்று விளங்குவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் புகழ் பெற்ற தலைநகர்களாக விளங்கிய நகர்கள் அநுராதபுரம் , யாப்பகூவா போன்ற தென்னிலங்கை நகரங்கள் . அவை பற்றியெல்லாம் விரிவான நூல்கள் , ஆய்வுகள் வெளிவந்திருக்கும் போது நல்லூர் இராஜதானியின் நகர அமைப்பு பற்றிய ஆய்வுகளெதுவும் வெளிவராதது துரதிருஷ்டமானது.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை போன்ற நூல்கள் , போர்த்துக்கீசரின் குறிப்புகள் போன்றவற்றில் நகர் பற்றிய தகவல்கள் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றன. அவை தவிர ஆய்வுகள் எதுவும் இதுவரையில் வெளிவந்திருக்கவில்லை எனது இந்த நூல் தவிர. மொறட்டுவை பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று கொண்டிருந்த காலத்தில் 'பாரம்பரியக் கட்டடக் கலை' (Traditional Architecture) பற்றி நிமால் டி சில்வா என்னும் சிங்களப் விரிவுரையாளர் விரிவுரைகள் நடாத்திக் கொண்டிருந்தார் . அப்போது அவர் ரோலன் டி சில்வாவின் 'பண்டைய அநுராதபுர நகர அமைப்பு' பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரையினை எமக்கு ஒரு விரிவுரையில் அறிமுகப்படுத்தினார் . அதுவும் எனக்கு நல்லூர் இராஜதானி நகர அமைப்பு பற்றி அறியும் ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்தியது. அச்சமயம் கட்டடக் கலை இறுதியாண்டில் பயின்று கொண்டிருந்த நண்பர் தனபாலசிங்கம் தானும் இந்நகர் பற்றி ஆய்வு செய்ய விரும்பியதாகவும் போதிய தகவல்களைப் பெற முடியாத நிலையில் அவ்வெண்ணத்தினைக் கைவிட நேர்ந்ததாகவும் குறிப்பிட்டிருந்தார் . அதுவும் எனக்கு நல்லூர் நகர் அமைப்பு பற்றி அறியும் ஆர்வத்தினை அதிகரித்தது. இதன் காரணமாக யாழ்ப்பாணத்தில் , வடபகுதியில் காணப்படும் பழமையின் சின்னங்கள் ஆதரிப்பாரற்றுக் கிடக்கும் நிலை பற்றி அறியத் தரும் முகமாகச் சில கட்டுரைகளை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் வாரமலரில் எழுதினேன் . 'நல்லூர் ராஜதானி'', 'நல்லூர் ராஜதானி நகர அமைப்பு', 'பழமையின் சின்னங்கள் பேணப்படுதலின் அவசியம்'' என்னும் தலைப்புகளில் ஈழநாடு பத்திரிகை அவற்றினைப் பிரசுரித்திருந்தது. அக்காலகட்டத்தில் தகவல்களைப் பெறும் முகமாக , யாழ்ப்பாணப்

பல ்கலகை ் கழகத ்திலே ் விஞ ்ஞான பிரிவிலே ் பயின ்றுு கொண ்டிருந ்த நண ்பர ்
ஆனந ்தகுுமாருுடன ் பரோசிரியர ் கா.இந ்திரபாலவசை ் சந ்தித ்தனே ். அவர ் சுுவாமி
ஞானப ்பிரகாசரின ் 'கோப ்பாய ்க ் கோட ்டை' பற ்றிய கட ்டுுரை பற ்றிக ் கூுறிப ்பிட ்டிருந ்தார ்.
அதன ் விளவைாக அதுு பற ்றிக ் 'கோப ்பாய ்ப ் பழயை கோட ்டையின ் கோலம ்' என ்னுும ்
கட ்டுுரயையினை வீ ரகசேரியிலே ் எழுுதினனே ். அதற ்குுச ் சன ்மானமாக அவர ்கள ்
முுப ்பத ்தநை ்துு ரூபா அனுுப ்பியிருந ்தார ்கள ். மலேுும ் இவ ்வாய ்வுு சம ்பந ்தமாக
அப ்பபோதுு யாழ ் பல ்கலகை ்கழகத ்திலே ் மாணவர ் தலவைராகவிருந ்த கவிஞர ்
வ.ஐ.ச.ஜயெபாலனசை ் சந ்தித ்தனே ். அவர ் தன ்வசமிருந ்த 'யாழ ்ப ்பாண
வவைவமாலவை'யினதை ் தந ்துுதவினார ். அக ்காலகட ்டத ்திலே ் 'பழமையைின ் சின ்னங ்கள ்
பணேப ்படுுதலின ் அவசியம ்' பற ்றி ஈழநாடுு பத ்திரிகயையிலே ் வளிவந ்த எனதுு கட ்டுுரயையிலே ்
யாழ ் சந ்தயையிலே ் அமநை ்திருந ்த 'கங ்கா சத ்திரம ்' பபோன ்றவற ்றவை ் பணேுதலின ் அவசியம ்
பற ்றிக ் கூுறிப ்பிருந ்தனே ். அக ்கட ்டுுரை வளிவந ்த சிறிதுு காலத ்தின ் பின ்
அச ்சத ்திரத ்தினை யாழ ்மாநகரசபயையினர ் உடதைுு விட ்டனர ். அக ்காலகட ்டத ்திலே ்
முுழங ்காவிலே ் பகுுதியிலே ் அமநை ்திருந ்த 'பல ்லவராயன ் கட ்டுுக ்' காட ்டுுப ் பகுுதியிலே ் ஒருு
நாள ் முுழுுவதுும ் இடிபாடுுகளதை ் தடேி அலநை ்துு திரிந ்ததுு மறக ்க முுடியாத அனுுபவம ்.

வடக ்கிலே ் மட ்டுுமல ்ல, கிழக ்கிலுும ் திருுமலை, மட ்டக ்களப ்புு பபோன ்ற மாவட ்டங ்களிலே ்
ஆய ்வுுகள ் நடத ்தப ்பட வணே ்டிய சரித ்திர முுக ்கியத ்துுவம ் வாய ்ந ்த பல இடங ்கள ்,
விடயங ்கள ் உள ்ளன. இவை பற ்றியுும ் ஆய ்வுுகள ் விரிவாக நடத ்தப ்படவணே ்டுும ்
என ்பதுுமனெ ் அவா. ஈழத ்திலே ் திராவிடர ்களின ் நகர ் அமபைுுக ் கலை பற ்றிய வரலாற ்றின ்
பரிணாம வளர ்ச ்சியினை அறிந ்துு கொள ்ளுுதற ்குு நகர ் அமபைுுக ் கலயையிலே ், கட ்டடக ்
கலயையிலே ் பாண ்டித ்தியம ் பற ்றவர ்கள ், வரலாற ்றறிஞர ்கள ், தொல ்பொருுள ்
ஆய ்வாளர ்களுுடன ் இணநை ்துு விரிவான ஆய ்வுுகள ் எதிர ்காலத ்திலே ் சயெ ்வார ்களனெ
நான ் திடமாக நம ்புுகின ்றனே ். இதுுவரை காலமுும ் தொல ்பொருுள ் ஆய ்வாளர ்களுும ்,
வரலாற ்றுுப ் பட ்டதாரிகள ் மட ்டுுமநே கர ் அமபைுுக ் கலை அல ்லதுு கட ்டடக ் கலை
பற ்றிய பபோதிய அடிப ்படை விடயங ்கள ் பற ்றிய அறிதலபோ புுரிதலற ்றுு தம ் வழியிலே ்
ஆய ்வுுகளை மறே ்கொண ்ட காரணத ்தினாலே ் தான ் திராவிடர ்களின ் நகர ் அமபைுுக ் கலை
பற ்றியபோ, அல ்லதுு கட ்டடக ்கலை பற ்றியபோ விரிவாக ஆய ்வுு ரீ தியிலே ் தமதுு கவனத ்தை
பபோதிய அளவிலே ் சலுுத ்தவில ்லயையனெ நான ் கருுதுுகின ்றனே ். அந ்நிலை மாறுுவதற ்குு
அனதை ்துுப ் பிரிவினருும ் ஆய ்வுுகளிலே ் பூரண பங ்களிப ்பினை வழங ்க வணே ்டியதன ்
தவேை முுக ்கியம ்.

பரோசிரியர ் கா.இந ்திரபாலா இந ்த விடயத ்திலே ் விதிவிலக ்கானவர ். அவர ் ஈழத ்துுத ்
திராவிடக ்கலை பற ்றிக ் கட ்டுுரகைள ் பல எழுுதியிருுக ்கின ்றார ். அவருும ் கூட ஈழத ்துுத ்
தமிழ ் மன ்னர ்கள ் காலத ்திலே ் புுகழ ்பற ்றுு விளங ்கிய இராஜதானிகள ் பற ்றிய விரிவான நகர ்
அமபைுு பற ்றியதெுுவுும ் எழுுதவில ்லை. ஏனயை வரலாற ்றுுத ்துுறபை ் பரோசிரியர ்களாலே ்
வரலாறுு பற ்றிய ஆய ்வுுகளசை ் சயெ ்ய முுடிந ்ததநே தவிர அதற ்குு மலே ் அவர ்களாலுும ்
சலெ ்ல முுடியவில ்லை. பொ.ரகுுபதி பபோன ்ற தொல ்லியர ் துுறை ஆய ்வாளர ்களுும ்
அகழ ்ந ்தடெுுத ்ததை ்தான ் ஆய ்வுு சயெ ்தார ்கள ். பபோதிய ஆதாரங ்கள ் இல ்லாத
விடயத ்திலே ் கை வகைக ்கத ் துுணியவில ்லை. இந ்த விடயத ்திலே ் ஈழத ்திலே ் பட ்டம ் பற ்றுும ்
கட ்டடக ் கலஞைர ்களின ் பட ்டப ்படிப ்பிலுுள ்ள முுக ்கிய கூுறபைாடுுகளிலொன ்றுு
அவர ்களுுக ்குுத ் திராவிடக ்கட ்டடக ்கலை பற ்றியதெுுவுும ் விரிவாகக ்

கற்பிக்கப்படுவதில்லை. பெரும்பாலான பட்டதாரிகள் பட்டம் பெற்று வரும் பொழுது திறமையான வரைபடஞர்களாகத்தான் வெளிவருகின்றார்களே தவிர கட்டடக்கலைத் துறையிலோ, அல்லது நகர அமைப்புத் துறையிலோ அவற்றின் பல்வேறு காலகட்ட பரிணாம வளர்ச்சியினை நன்கு புரிந்து கொண்ட ஆழ்ந்த புலமை மிக்கவர்களாகவோ வெளிவருவதில்லை. அவர்கள் தங்களது பட்டப்படிப்புக்குத் தேவையான ஆய்வுகளுக்குரிய கருப்பொருட்களாக ஏற்கனவே இருக்கும் கோட்டைகள், மாளிகைகள், மடங்கள், கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் போன்றவற்றைத்தான் எடுத்துக் கொள்கின்றார்கள். இந்நிலை மாறி ஈழத்தமிழர்களின் வரலாற்றில் தெளிவுற்றுக் கிடக்கும் விடயங்களை தெளிவுபடுத்தும் விடயங்களை மையமாக வைத்து, உதாரணமாக சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகர்களின் நகர அமைப்பு, காணப்படும் சிதைவுகளின், வரலாற்றுத் தகவல்களின் அடிப்படையில் நிலவிய கட்டடக்கலை போன்ற விடயங்களை மையமாக வைத்து ஆய்வுகளைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். சித்தியடைவதை மட்டுமே சிந்தனையாகக் கொண்டு ஆய்வுக்குரிய விடயங்களைத் தெரிவு செய்வதை அவர்கள் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நல்லூர் இராஜதானி பற்றி நான் ஆராய விளைந்ததற்கு இதுவுமொரு முக்கிய காரணங்களிலொன்று. தமிழ்ப் பகுதிகளிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் கட்டடக்கலை பற்றிய பட்டப் படிப்பினை ஆரம்பிக்க முயற்சிகளெடுக்க வேண்டும். திராவிடக் கட்டடக்கலை/ நகர அமைப்பு பற்றிய ஆய்வுகள் அதிகரிப்பதற்கிது உதவும். மேலும் முன்பே குறிப்பிட்டுள்ளதுபோல் கட்டடக்கலை/நகர அமைப்புத் திட்டமிடும் வல்லுனர்கள், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள், தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கிய அனைத்துப் பிரிவினரும் ஒன்றிணைந்து இயங்குவதன் மூலம் ஈழத்தமிழர்களின் கட்டடக்கலை, நகர அமைப்புக் கலை பற்றிய பல ஆய்வுகளைத் துரிதமாக்க முடியும். இது ஈழத்துக்கு மட்டுமல்ல தமிழகத்துக்கும் கூடப் பொருந்தும். அங்கும் பண்டைய தமிழர்களின் இராஜதானிகள் அல்லது புகழ் பெற்ற புராதன நகர்கள் பற்றிய விரிவான ஆய்வுகளேதும் வந்ததாக நானறிந்த வரையில் தெரியவில்லை. திராவிடக் கட்டடக்கலை பற்றிக் கூடத் தமிழில் பிரெஞ்சு அறிஞரான ழுவோ துப்ரயல் முயன்ற அளவுக்கு வேறு யாரும் முயன்றதாகத் தெரியவில்லை. பிரபல நாவலாசிரியர் மறைந்த நா. பார்த்தசாரதி தமிழர்களின் நகர் அமைப்புக் கலை பற்றிச் சங்க இலக்கியங்களில் கூறப்படும் தகவல்கள் அடிப்படையில் பொதுவானதொரு நூலொன்றினை எழுதியிருக்கிறார்; ஆனால் வேறு யாரும் ஏதாவதொரு நகர் பற்றி விரிவாக ஆய்வு பூர்வமாக எழுதியதாகத் தெரியவில்லை. இந்நிலை மாற வேண்டும். இத்தகையதொரு சூழலில்தான் இந்த 'நல்லூர் இராஜதானி: நகர அமைப்பு' என்னுமிந்த நூலுக்கொரு முக்கியமுண்டு. காணப்படும், வீதி/காணிப் பெயர்கள், சரித்திர சின்னங்கள், பண்டைய இந்துக் கட்டடக்கலை/ நகர அமைப்பு பற்றிய ஆய்வுகள், வரலாற்று நூல்கள்/குறிப்புகள் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் ஆய்ந்து பெற்ற முடிவுகளின் அடிப்படையில் தர்க்கபூர்வமாக எழுதப்பட்டுள்ள முதனூலென்ற பெருமை இதற்குண்டு.

மறுபடி 'நல்லூர் இராஜதானி: நகர அமைப்பு' நூலினைப் 'பதிவுகள்' வாசகர்களுக்காக இங்கு பிரசுரிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பதிவுகள் மூலம் உலகின் பல பகுதிகளிலும் வாழும் தமிழ் மக்கள் பலரைச் சென்றடையும் வாய்ப்பிருப்பதால் இங்கு பிரசுரிப்பதும் பொருத்தமானதே.

மேற்படி 'நல்லூர் இராஜதானி: நகர அமைப்பு' என்னும் நூல் பின்வரும் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அத்தியாயம் ஒன்று: 'நல்லூரும் சிங்கை நகரும்'!
அத்தியாயம் இரண்டு: 'நல்லூரும் யாழ்ப்பாணமும்'!
அத்தியாயம் மூன்று: 'நல்லூர் இராஜதானி: வரலாற்றுத் தகவல்கள்!'
அத்தியாயம் நான்கு: 'நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்!'
அத்தியாயம் ஐந்து: 'நல்லூர்க் கோட்டையும் மதில்களும்!'
அத்தியாயம் ஆறு: 'வெளிக்கள ஆய்வுத் தகவல்கள்!'
அத்தியாயம் ஏழு: 'கோட்டைவாசலும், கோட்டையடியும் வெயிலுகந்த பிள்ளையார் ஆலயமும்!'
அத்தியாயம் எட்டு: 'பண்டைய நூல்களும், இந்துக் கட்டடக் கலையும்!"
அத்தியாயம் ஒன்பது: 'இந்துக்களின் நகர அமைப்பும், சாதியும்!'
அத்தியாயம் பத்து: பண்டைய தமிழர்களின் ஆலய, துறைமுக, கோ நகரங்கள்!
அத்தியாயம் பதினொன்று: 'நல்லூர் இராஜதானி: நகர அமைப்பு!'

□□□□□□□□□□□ □□□□□□: □□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□!

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் தலைநகராக விளங்கிய நகர்களாக 'சிங்கை நகர்', நல்லூர் ஆகியவற்றைக் கூறலாம். நாக அரசர்களின் காலகட்டத்தில் கதிரமலை என அழைக்கப்பட்ட கந்தரோடை ராஜதானி அந்தஸ்தினை வகித்து வந்தது. அதன்பின் அந்த நிலையினை அடைந்தவை மேற்கூறப்பட்ட சிங்கை நகர், நல்லூர் ஆகிய நகர்களே. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் மேற்படி சிங்கைநகர், நல்லூர் பற்றிய விடயத்தில் ஒரு குழப்பநிலை நிலவுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. ஒரு சாரார் சிங்கை நகரும் நல்லூரும் ஒன்றேயெனக் கருதுகின்றார்கள். மறுசாராரோ நல்லூரும் சிங்கை நகரும் ஒருவேறு காலகட்டங்களில் இராஜதானிகளாக விளங்கிய இருவேறுநகர்களெனக் கருதுகின்றனர். கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலத்தின் கருத்துப்படி நல்லூரும் சிங்கை நகரும் ஒன்றே. "பொதுவாக நல்லூரே சிங்கைநகரென அழைக்கப்பட்டு வந்தது எனலாம்..'(கட்டுரை: யாழ்ப்பாண இராச்சியம்; ஈழமுரசு(கனடா) 25-02-1994).

"..குவரோ சுவாமிகளின் சான்றுப்படி கரையிலிருந்து நல்லூருக்கு வரும் வழியில் சுங்குநயனார் (chungainayanar) அதாவது சிங்கைநகர் எனும் பலமான அரணுள்ள இடம் பற்றிக் குறிப்பு வருகின்றது. இதுவே தமிழ் நூல்களிலும்ம் கோட்டகத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும், தமிழகக் கல்வெட்டிலும் வரும் சிங்கைநகர் அல்லது நல்லூராகும்..."(ஈழமுரசு, கனடா, 11-03-1994).

முத்துக்கவிராசர் என்பவரால் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் அல்லது 17ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படும் கைலாயமாலையும் முதலாவது சிங்கை ஆரியன் நல்லூரைத் தலைநகராக அமைத்த வரலாற்றைக் கூறும். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், முதலியார் செ.இராசநாயகம், கலாநிதி க.செ.நடராசா போன்றவர்களின் கருத்துப்படி நல்லூரும் சிங்கை நகரும் இருவேறு வேறான இரு நகரங்கள்.

"யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரியச் சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சி கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பித்ததென்பர் வரலாற்றாசிரியர்கள். அம்மன்னர் செகராசசேகரன், பரராசசேகரன் என்ற பட்டப்பெயர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவர் ஒருவராகச் சூடிக்கொண்டு சிலகாலம் சிங்கை நகரிலிருந்தும் பின்னர் நல்லூரிலிருந்தும் அரசு செலுத்தினர்.." (க.செ.நடராசாவின் 'ஈழத்தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி', பக்கம் 6).

"பராக்கிரமபாகுவின் கட்டசிந்தயைை அறியாத செண்பகப்பெருமாள் யாழ்ப்பாணம் போய்ப் பழைய தலைநகர் பாழாய்ப்போய் விட்டமையினால் நல்லூரிலே கி.பி.1450இல் ஒரு புது நகரேடுப்பித்துச் ஸ்ரீ சங்கபோதி புவனேகபாகு என்னும் சிங்கள நாமத்தோடு பதினேழு வருடங்களாக அரசு செய்து வந்தான்.."(முதலியார் இராசநாயகத்தின் 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்', பக்கம் 75).

கைலாயமாலை, வையாபாடல் போன்ற நூல்களின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் மயில்வாகனப் புலவரோ சிங்கையாரியராசன் (முதல் ஆரியராசன்) நல்லூரிலயேே தனது அரசிருக்கையை ஸ்தாபித்ததாகக் கூறுவார். இவ்விதமாக நல்லூர் பற்றியும் சிங்கைநகர் பற்றியும் நிலவுகின்ற இருவேறான கருத்துக்களில் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், முதலியார் செ.இராசநாயகம், க.செ.நடராசா போன்றோர் கருதுவது போன்று நல்லூரும் சிங்கை நகரும் இருவேறு நகரங்கள் என்பதே ஏற்கக் கூடியதாக உள்ளது. இவற்றிற்கு ஆதாரங்களாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

1. கோலையில் கொட்டகமா என்னுமிடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டொன்று பின்வருமாறு கூறுகிறது. "..கங்கணம் வேறு கண்ணிணையாற் காட்டினார் காமர்வளைப்

பங்கயயக்கை மறேறிலதம் பாரித்தார் - பொங்கொலி நீ ர்ச்சிங்கைநகராரியனசைச் சரோவனூரசேர் தங்கள் மடமாதர் தாம்...".

இவ்வெண்பாவில் 'பொங்கொலிநீ ர்ச் சிங்கைநகராரியர்..' என சிறப்பித்துக் க⃞றப்படுவதுபற்றி முதலியார் சி.இராசநாயகம் பின்வருமாறு க⃞றுகின்றார்:

"..இச்சிங்கைநகர் அடியடியாகப் பலவாரியச் சக்கரவர்த்திகளுக்கு மகோன்னத இராசதானியாகவதற்கு முதன் முதலடியிட்டவன் இவ்வுக்கிரசிங்கனே. 'பொங்கொலி நீ ர்ச் சிங்கை நகர்' எனச் சிறப்படைகொடுத்து விதந்தோதப்பட்டிருப்பதால், சிங்கை நகர் பொங்கியழெும் திரையொலியயைுடயை சமுத்திரக் கரயைோரமனெ்பது நிதர்சனமாயிற்று. அவ்வாறமனைந்துள்ளவிடம் வல்லிபுரக் கோயிலசைச் சார்ந்த கடலோரத்தில் மணற்றிடரிற் புதனைந்து ஆங்காங்கு கிடக்கும் அனகே பாரிய கட்டடங்களாலும் வலியுற்று வலிவுற்று உறுதி பறெ்றொளிர்கின்றவனெ்க.." (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் 235-236). சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் கருத்தும் இதுவே.

2. புகழ்பறெ்ற முஸ்லீ ம் பயணியான இபின் பத⃞த்தா தனது குறிப்புகளில் ஆரிய மன்னனை 'இலங்கயைின் சுலதானனெவும்', பல கப்பல்களுடன் விளங்கிய கடற்படயைை அவன் வதைதிருந்தது பற்றியும் தரிவித்திருக்கின்றான். வலிய கடற்படயைைை வதைதிருந்த ஆரியமன்னர்கள் தலநைகரான சிங்கைநகரதைத் துறமைுகத்திற்கண்மயைில் தான் வதைதிருக்க வணேடும். இவ்வகயைில் நல்ல⃞ரவைிட வல்லிபுரமே துறமைுகப் பொலிவு மிக்கதொரு நகர்.

கலைாயமாலை நல்ல⃞ரினை 'நல்லமை⃞த⃞ர்' என அழகைகின்றது. நல்ல⃞ரின் தொன்மயைினை இது சுட்டிக் காட்டுகிறது. முதலாம் இராசநே்திர சோழன் காலத்திலயேே நல்ல⃞ர் ஓர் ஆலயமமைந்த புனித ஸ்தலமாக விளங்கியதை அறிய முடிகின்றது. யாழ் கோட்டயைிலிருந்து பறெப்பட்ட முதலாம் இராசநே்திர சோழனின் கல்வெட்டொன்றபைப் பற்றிய ஆய்வுகளை ஏற்கனவே கலாநிதி கா.இந்திரபாலா நடத்தியுள்ளார். இது பற்றிக் கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலம் பின்வருமாறு க⃞றுகின்றார்: "...இக்கல்வெட்டில் தானத்தை அளித்தவராக சாந்தன் காணப்படுகின்றான். நல்ல⃞ரிலமைந்த இந்துக் கோயிலுக்கு இவன் அளித்த மிருகங்கள் இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன..." ('சிந்தனை'- யாழ் பல்கலைக்கழகக் கலைபீ ட வளியீ டு; ஆடி 1984, பக்கம் 121).

ஏற்கனவே புகழ்பறெ்று விளங்கிய தொன்மை வாய்ந்த நல்ல⃞ரசைச் சிங்கைநகரனெ அழதைதிருப்பார்களாவனெ்பது சந்தகேத்துக்குரியது. இவற்றயைலெ்லாம் நோக்கும்போது நல்ல⃞ரும், சிங்கைநகரும் இருவறோன நகரங்களனெ்பதே ஏற்கக்

க௵டியதாகப் படுகின்றது.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□: □□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□!

கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலம், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் போன்றவர்களின் கருத்துப்படி யாபாபட்டுன எனக் க௵றுவது நல்ல௵ரயைே. "...யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் (சிங்கள ந௵ல்கள் யாபாபட்டுன எனக் க௵றுவன) என்பதும் நல்ல௵ரயைே குறித்தது எனலாம்". ('யாழ்ப்பாண இராச்சியம்', கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலம்; ஈழமுரசு 25-06-1994). மலேும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், எஸ்.டபிள்யு.குமாரசுவாமி போன்றவர்களின் கருத்துப்படியும் சிங்களவர் நல்ல௵ருக்கு வதைத் 'யாப்பநே', 'யாப்பா பட்டுநயேே' பின்னர் யாழ்ப்பாணமாக மருவியதனெ பதயைறியலாம். "..வண. ஞானப்பிரகாச சுவாமியவர்களும் இடப்பயெர் ஆசிரியராகிய திரு.எஸ்.டபிள்யு.குமாரசுவாமியவர்களும் யாழ்ப்பாடியின் கதை புனைந்துரயைனெவும் இது பேோன்ற கதைகள் வயைாபாடலிலும், தக்ஷிண கலைாய புராணத்திலும் மலிந்து கிடக்கின்றனவனெக் க௵றியதேோடு, அந்தகக் கவி வீ ரராகவன் உண்மைச் சரிதயைை யாழ்ப்பாடி தலயைில் வபைவமாலகைக்காரர் கட்டி வதைத்தாரனெவும், அப்படியொருவன் இருக்கவுமில்லை, யாழ்ப்பாணம் பரிசிலாக ஒருவருக்குக் கொடுக்கப் படவில்லயைனெவும், சிங்களவர் நல்ல௵ருக்கு வதைத் 'யாப்பநே', 'யாப்பா பட்டுநே'யனெ்னும் பயெரே பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணமனெ மருவியதனெவும், யாழ்ப்பாணன் கதயைை எமது புலவர்கள் உருவகப்படுத்தி வதைத்தார்களனெவுங் க௵றுவர்.."('யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்', செ.இராசநாயகம்; பக்கம் 253).

முதலியார் இராசநாயகம் , கலாநிதி க.செ.நடராசா பேோன்றவர்களின் கருத்துகள் மலேுள்ள கருத்துக்கு மாற்றுமதிெரானது. யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் என்ற தமிழ்ப் பயெரின் சிங்களத் திரிபே 'யாப்பாபட்டுநே' என்பதே இவர்களது கருத்து. "...சிங்களப் புலவரொருவர் தங்காலயைில் எழுதி வதைத்த ந௵லில் கண்ட 'யாப்பாபட்டுநே'யனெ்னும் பயெரை யாழ்ப்பாணவாசிகள் எவ்விதமாயறிந்தமதைுக் கொண்டனரனெ்பது ஆச்சரியம். 'யாப்பாபட்டுநே'க்கும், நல்ல௵ருக்கும் கருத்துப் பொருத்தமிருந்தாலும் முந்திய பயெரை நல்ல௵ருக்கிட்டு வழங்கவணேடிய அவசியமில்லை. நல்ல௵ரனெ மாற்காலத்தில் தமிழர் சிங்கள நாட்டிலிட்டு வழங்கிய ஊர்ப்பயெர்களை இன்றும் அவ்வண்ணமே

நல்லூரென அழைக்கும் சிங்களவர், யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் நல்லூரென்னும் பெயரைச் சிங்களமாக மாற்றி வைத்தாரென்பது விந்தையே. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சிங்களப் பெயருடைய ஊர்களையுங் காணிகளையுந் தமிழர் தமிழ்ப் பெயராகக் காத்து விட்டது அதினும் விந்தையே. இனிப் 'பட்டுந' என்பது சிங்கள மொழியா? பட்டினமென்னுந் தமிழ் மொழியின் சிதைவென்பதைப் பள்ளிச் சிறுவருமறிவாரே. ஆகையால் யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் என்னுந் தமிழ்ப் பெயரையே 'யாப்பாபட்டுநே'யெனச் சிங்களவர் சிதைத்து வழங்கினர் என்பது தெளிவாகும்.." (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்'-முதலியார்.செ.இராசநாயகம்; பக்கம் 254).

இப்பிரச்சினைபற்றிய கலாநிதி க.செ.நடராசாவின் கருத்தும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியது. இவர் இது பற்றி நல்லதொரு விளக்கத்தைத் தந்துள்ளார். "....சிங்களப் பெயராகக் கருதப்பட்ட 'யாப்பாபட்டுன' என்பது 'யாபா' என்ற பதமும், 'பட்டுன' என்ற பதமும் இணைந்த சொற்கூட்டாகும். 'பட்டுன'வென்பது தமிழிலே பட்டினம் என்று வழங்கும் துறைமுக நகரத்தைக் குறிக்கும் சொல்லின் திரிபாகும். அச்சொல் தமிழிலே சங்ககால இலக்கியத் தொகுதிகளுள் ஒன்றான பத்துப்பாட்டில் பட்டினப்பாலை என்ற பாடலில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. இது கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட சிங்களச் சொல் என்று கொள்ள எள்ளளவும் இடமில்லை... ..யாவா என்பது யாபா என மருவி வந்தது என்ற கருத்தும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாயில்லை. அதனால் யாபா என்பது ஜாவா என்பதன் தமிழ் உருவம் என்று கருதமுடியாது. அன்றியும் அது ஜாவா என்பதன் சிங்கள வடிவமுமன்று. ஏனெனில் சிங்கள இலக்கியங்களில் ஜாவாவை யாபா என்று குறிப்பிடும் வழக்கம் என்றும் இருந்ததில்லை...அதனால் யாழ்ப்பாணப்பட்டினம் என்ற பெயரைக் கொண்டே சிங்களப் பெயரான 'பாப்பாபட்டுநெ' என்ற பெயர் புனையப்பட்டிருக்கிறது என்பதே பொருத்தமான முடிவாகும்." ('யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரின் காரணங்கள்' - கலாநிதி.க.செ.நடராசா;' 'தமிழோசை' 11-11-1993).

மேற்படி கட்டுரையில் க.செ.நடராசா தந்து முடிவிற்காதாரமாக இன்னுமொரு காரணத்தையும் முன்வைக்கிறார். "..மேலும் ஊர்ப்பெயர்களை மற்றொரு மொழியிற் பெயர்த்து அவ்வூரவர்களால் உபயோகிக்கப்படும் வழக்கம் நடைமுறையில் இருப்பதில்லை. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரை அதன் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு என்று கருதப்படும் 'யாபனே' என்ற பதத்தால் வழங்காது ஏன் 'நல்லூருவ' என்று வழங்கி வழங்கி வருகின்றார்கள் என்பது விளங்கிக் கொள்ள முடியாததாகி விடும்... எனவே 'யாபனே' என்பது தமிழில் யாழ்ப்பாணம் என்று கூறும் பெயரின் சிங்களத் திரிபென்றே கொள்ள வேண்டும்..." ('தமிழோசை'; 11-11-1993).

மயில்வாகனப் புலவரின் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை (முதலியார் குல.சபாநாதன் பதிப்பித்தது) அந்தகக் கவி வீரராகவனென்னும் யாழ்ப்பாணன் யாழ்பாடிப் பரிசு பெற்றதால் ஏற்பட்ட பெயரே யாழ்ப்பாணம் என எடுத்துச் சொல்லும். "..அக்காலத்திலே சோழ நாட்டிலிருந்து இரண்டு கண்ணுங் குருடனாகிய கவி வீரராகவன் என்னும் யாழ்ப்பாணன் செங்கடக நகரிலிருந்து அரசாட்சி செலுத்தும் வாலசிங்கமகராசன் பேரிற் பிரபந்தம் பாடிக்கொண்டு போய் யாழ் வாசித்துப் பாடினான். அரசன் அதைக் கேட்டு மிக்க சந்தோஷம் கொண்டு அவனுக்குப் பரிசிலாக இலங்கையின் வடதிசையிலுள்ள

மணற்றிடல் என்னும் இந்நாட்டைக் கொடுத்தான். யாழ்ப்பாணன் இதற்கு யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரிட்டு..." ('யாழ்ப்பாண வைபவமாலை'; பக்கம் 25).

மயில்வாகனப் புலவர் கூறும் 'சங்கடகநக'ரென்பது சிங்கை நகரைக் குறிக்குமென்பதே முதலியார் இராசநாயகத்தின் கருத்தாகும். "..சிங்கைநகர் என்னும் பெயரை மயில்வாகனப் புலவரோ அவருக்குப் பின் ஏடெழுதியவர் எவரோ, 'சங்கடகநகர்' என்று வைபவமாலையில் மாற்றி விட்டனர். உக்கிரசிங்கன் காலத்தில் 'சங்கடகநகர்' என்னும் நகர் கனவிலும் அறியப்படாததொன்று." ('யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்'; பக்கம் 29).

"..பின்வந்த யாழ்ப்பாணத்தரசர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் அவ்வரசர்கள் சிங்கை நகரிலிருந்து அரசாண்டார்களெனக் கூறியிருப்பதால், உக்கிரசிங்கன் தன் இராசதானியைச் சிங்கைநகருக்கு மாற்றினானென்று கூறுவதே பொருத்தமுடைத்தாம். சிங்கை நகரே பிற்காலத்தில் 'சங்கடக நக'ரெனத் திரிந்திருக்க வேண்டும்" ('யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்'; பக்கம் 235).

'யாழ்ப்பாண சரித்திரம்' என்ற மற்றுமொரு நூலினைத் தந்த ஆசிரியர் ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை என்பவரின் கருத்துப்படி கி.மு.2 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஏலேலசிங்கனென்ற மன்னன் அந்தகனான யாழ்ப்பாடி என்பவனிற்குக் கொடையாக வழங்கப்பட்ட நிலமே யாழ்ப்பாணம் என்பதாகும். அதற்காதாரமாக அவர் தனிப்பாடற் திரட்டில் காணப்படும் பின்வரும் பாடலைக் காட்டுவார்:

"..நரை கோட்டிளங்கன்று
நல்வளநாடு நயந்தளிப்பான்
விரையூட்டு தார்ப்புயன் வெற்
பீழமன்னனை தெவ்வீரும்பிக்
கரையோட்ட மாக மரக்கலம்
போட்டுனைக் காணவந்தாற்
திரைபோட்டிருந்தனை யேலேலே
சிங்க சிகாமணியே.."

இப்பாடலின் யாப்பைக் கொண்டு இது கி.பி.3 ஆம் நூற்றண்டிற்குப் பிற்பட்டதென்று க.செ.நடராசா கருதுவார். இலங்கையின் வடபுறத்துலிருந்து மணற்றிடரினைத் திருத்தி வளமாக்கியவன் விபீடணனிடம் யாழ்வாசிக்குமொருவனே என்பதை வையாபாடல் கூறும்.

ம.க.அந்தனிசிலும் இதுபற்றி நல்லதொரு கட்டுரையினை வீரகேசரியில் எழுதியுள்ளார். அதில் அவர் மூவகைப் பாணர்களில் ஒருவரான யாழ்ப்பாணர் வாழ்ந்த இடமே யாழ்ப்பாணமாயிற்று என்று சொல்வார். ",,தமிழருள் பழைய சாதியினரான பாணர் மூவகையினராவர். அவர்களுள் ஒரு பிரிவினரே யாழ்ப்பாணர் என்பதாம். தமிழரின் பழைய இசைக் கருவிகள் மூன்று. அவை யாழ்,குழல், முழவு என்பன. இவற்றில் யாழ் மீட்டிப் பாடிடும் பாணரே யாழ்ப்பாணர் என்ற பெயரைப் பெற்றனர். காலப்போக்கில் அது சாதிப்பெயராக மாறியது. எனவே யாழ்ப்பாணர் என்பது சாதிப்பெயராகும்....அவ்வாறு தமிழ்ப் பெருங்காப்பியங்களிலும் இலக்கியங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கும் யாழ்ப்பாணர் என்னும் சாதியினரில் ஒரு பகுதியினர் இலங்கைத் தீவின் வடபகுதியில் வாழ்ந்த இடமே யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரைப் பெற்றது." ('வீரகேசரி; 9-12-1990).

*1இது பற்றி முதலியார் குலசபாநாதனும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார். "..யாழ்ப்பாணம் எனும் பெயர் 15-ஆம் நூற்றாண்டுச் சிங்கள நூலிற்றான் முதன் முதற் காணப்படும். 14-ஆம் நூற்றாண்டிறுதியில் இருந்தவராகக் கருதப்படும் அருணகிரிநாதர் 'யாழ்ப்பாணாயன் பட்டின மருவிய பெருமாளே' எனக் குறிப்பிட்ட இடம் யாழ்ப்பாணத்தையே குறித்ததென்றும், அதனால் யாழ்ப்பாணம் எனும் பெயர் தமிழ்ப் பெயரெனவுங் கொள்வர் ஒரு சாரார். அருணகிரிநாதர் குறித்த இடம் எருக்கத்தம் புலியூர் என்பாருமுளர். எங்ஙனமாயினும், அருணகிரிநாதர் குறிப்பிட்ட தலம் ஈழநாட்டின் கண்ணதேயென்பது வலியுறின், யாழ்ப்பாணம் எனும் சொல் சிங்களப் பெயரடியாகப் பிறந்ததெனுங் கொள்கை வலியிழந்துபடும்." [முதலியார் குலசபாநாதன் பதிப்பித்த 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை'; பக்கம் 24 , அடிக்குறிப்பு.]

இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் பொழுது பின்வரும் முடிவுக்கே வர முடிகிறது. நல்லூர் என்பதன் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பான 'பாப்பாபட்டுநே' என்பதிலிருந்து வந்த பெயரே யாழ்ப்பானம் என்பதிலும் பார்க்க, யாழ்ப்பாணம் என்ற தூய தமிழ் சொல்லின் சிங்களத் திரிபே 'யாப்பாபட்டுநே' என்பதே பொருத்தமுடையதாகப் படுகின்றது. 'பாப்பா பட்டுநகேக்கும் நல்லூருக்கும் கருத்துப் பொருத்தமிருந்தாலும், முந்திய பெயரை நல்லூருக்கிட்டு வழங்க வேண்டியதில்லை' என்ற முதலியார் இராசநாயகத்தின் கூற்றே ஏற்கக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. மேலும் அவரே பிறிதோரிடத்தில் சுட்டிக் காட்டும் '..மேலும் கி.பி.9 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கிடையே இத்துறையில் வந்திறங்கிய மேலைத்தேய முஸ்லீம் பிரயாணிகளும் 'ஜப்பா', 'ஸ¤ப்பா'வென அத்தொனிப்படவே கூறியிருக்கின்றனர்..."('யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்'; பக்கம் 255) என்ற கூற்றும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியதே.

மேலும் கைலாயமாலையில் வரும் பின்வரும் பாடலும் யாழ்ப்பாணத்தையும் நல்லூரையும் பிரித்துக் கூறுவதும் கவனிக்கத் தக்கது.

"..மார்ப்பனாம் புவனேகவாகு

நலமிகும் யாழ்ப்பாண நகரி
கட்டுவித்து, நல்லைக் குலவிய
கந்தவேட்குக் கோயிலும்
புரிவித்தானே..."

இவற்றிலிருந்து இறுதியாக நாம் வரக் கூடிய முடிவு இதுதான். நல்லூரும் சிங்கை நகரும் இரு வேறு வேறான இராஜதானிகள். இரு வேறான நகரங்கள். 'யாப்பாப்பட்டுனே'யென்பது யாழ்ப்பாணத்தின் சிங்களத் திரிபே. நல்லூரின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பான 'யாப்பாப்படுனே'யினின்றும் யாழ்ப்பாணம் என்னும் பெயர் வந்ததென்பது பொருத்தமற்றதாகவே படுகின்றது.

*1 'நல்லூர் ராஜதானி' நூலில் இப்பகுதித் தவறி விட்டது. இங்கு சேர்த்துள்ளோம்.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□□: □□□□□□□□ □□□□□□□□: □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□!

நல்லூர் இராஜதானியின் நகர அமைப்பு பற்றிய தகவல்கள் வெகு அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. நல்லூர் ராஜதானியின் முக்கிய பகுதிகளாக ஆலயங்கள், சந்தை, அரச மாளிகைகள், தொழிலாளருக்குரிய பகுதிகள், குருக்கள், போர் வீரர், வணிகருக்குரிய இருப்பிடங்கள், நகரைச் சுற்றியமைந்திருந்த மதில், நகரைச் சுற்றி அமைந்திருந்த ஏனைய கோட்டைகள் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பிரபலமான முருக ஸ்தலமாக விளங்கிய நல்லூர் கந்தசுவாமி ஆலயத்தைப் பற்றிப் போர்த்துக்கேயரின் நூல்களான Conquest of Ceylon, Early Christianity in Ceylon போன்ற நூல்களில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. Conquest of Ceylon நூலினை எழுதிய குவேறோஸ் சுவாமிகளின் (Queroz) குறிப்புகளின்படி நல்லூர்க் கந்தசுவாமி ஆலயம் யாழ்ப்பாணத்திலேயே பெரிய கோயிலாக விளங்கியதையும், இக்கோயிலைச் சுற்றி நெடுமதில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்ததையும் அறிய முடிகிறது. மேலும் மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களின்படி மேற்படி கந்தசுவாமி ஆலயம் தற்போது காணப்படும் கிறித்தவ ஆலயமுள்ள

பகுதியிலயேயிருந்தது என்பதயைும் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது.

யமுனாரிக்குச் சலெ்லும் ஒழுங்கயைில், அதற்கண்மயைில் காணப்படும் கட்டடச் சிதவைுகள் இப்பரிய கரோயிலின் மதிலினசை் சரேந்ததனெ்பதயேனெ்று கலாநிதி கந்தயைா குணராசா கூறுவார் (வீரகசேரி 15-08-93).

யாழ்ப்பாண வபைவமாலை முதலாவது சிங்கயைாரியராசன் நல்லூரில் இராதானியை அமதைத்தது பற்றிப் பின்வருமாறு கூறும்.

"..சரோதிடர்கள் தரேந்து சரொல்லிய நன்முகூர்த்தத்தில் அஸ்திவாரம் பரோட்டு, நாலுமதிலும் எழுப்பி, வாசலும் ஒழுங்காய் விடுவித்து மாடமாளிகைகளும் கூட கரோபுரங்களும், பூங்காவும், பூங்காவன நடுவிலே ஸ்நான மண்டபமும், முப்புடைக் கூபமும் உண்டாக்கி, அக்கூபத்தில் யமுனாநதித் தீர்த்தமும் அழபைப்பித்துக் கலந்துவிட்டு, நீதி மண்டபம், யானபைந்தி, குதிரபைந்தி, சனோவீரர் இருப்பிடம் முதலிய அனதைதும் கட்டுவித்து, தன்னுடன் வந்த காசியிற் பிரமகுல திலகரான கஙெ்காதர ஐயரும், அன்னபூரணி அம்மாள் என்னும் அவர் பத்தினியும் வாசஞ் சயெ்வதற்கு அக்கிரகாரமும் உண்டாக்கிக் கீழ்த்திசகைக்குப் பாதுகாப்பாக வயெிலுகந்த பிள்ளயைார் கரோயிலயைும் மறே்திசகைக்கு வீரமாகாளியம்மன் கரோவிலயைும் வடதிசகைக்கு சட்டநாதசேுவரர் கரோவில், தயைல்நாயகியம்மன் கரோவில், சாலவைிநாயகர் கரோவிலயைும் கட்டுவித்துத் திலகவதியார் என்னும் பத்தினியாருடனே கிரகப் பிரவசேஞ் சயெ்து வாழ்ந்திருந்தான்..." (யாழ்ப்பாணவபைவமாலை; பக்கம் 27).

யாழ்ப்பாண வபைவமாலயைின் 'உதயதாரகை''ப் பிரதியின்படி 'தனெ்றிசகைக்குக் கலைவிநாயகர் கரோவிலயைும்' மறே்படி மன்னன் அமதைததாக அறியக் கிடக்கின்றது. மறே்படி வபைவமாலயைாரின் கூற்றில் மிகுந்துள்ள வரலாற்று நறெியின்மயைைப் பற்றி ஏற்கனவே பார்த்திருந்தோம். சிங்கயைாரியன் நல்லூரயைல்ல, சிங்கை நகரயைே முதலில் தலைநகராக்கினான் என்பதே பொருத்தமான நிலைப்பாடாகும். முதலியார் இராசநாயகத்தின் 'யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்' நல்லூர் இராஜதானியைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறும்:

"..கனகசூரியன் தன் புத்திரர்களுடனுஞ் சனேகைளுடனும் யாழ்ப்பாணம் வந்து, விஜயபாகுவுடன் பரோர் புரிந்து அவனகைக் கரொன்று தான் அரசனாகி நல்லூரிலிருந்து அரசாண்டான். தன் பழயை ராஜதானியாகிய சிங்கைநகர் அழிந்து காடாய்ப் பரோந்தால், நல்லூர் பலவளங்களாலுஞ் சறிெவுற்றிருத்தலகைக் கண்டு அதனயைே புதுக்குவான் வளைந்து, இராசவீதிகளும், அரண்மனகைளும், அவற்றசைச் சூழ்ந்து குதிரபைடை, யானபைடகைக் கரொட்டாரங்களும், நறுமணங்கமழும் சவெ்விய மலர் பரொலிந்திலங்கும்

சிங்காரவனமும், பட்டாலும் பருத்தி நூலாலும் நுண்ணிய தொழில் புரமக்களிருக்கைகளும், பலவகை அணிநலஞ் சிறந்த சாளரங்களோடு கூடிய மாளிகைகளும், தச்சர், கொல்லர், ஓவியக்காரர், தட்டார், இரத்தின வணிகர், புலவர், இசை நூல் வல்ல பாணர், இவர்களிறகு வெவ்வேறிருக்கைகளும், உயர் குடி வணிகர் வாழ் மாளிகை மறுகுகளும், வேதமோதுமந்தணர் மந்திரங்களும், உழுவித்துண்ணுங் காணியாளரோங்கிய மாடங்களும், மருத்துவர், சோதிடர் வாழும் வளமனை வீதிகளும் உழுவித்துண்போருக்குதவி பண்டு உழுதுண்டு வாழ்வார் குடிகளுமாகிய இவைகளை வெவ்வேறு தெருக்களிலமைப்பித்து 'இந்திரன் நகரோ, குபேரன் நகரோ' எனக் கண்டார் வியப்புறக் கவின் பொலிந்திலங்கும் நல்லூரை நல்லூராக ஆக்கினான்..'(யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்; பக்கம் 76-77).

கனகசூரிய சிங்கையாரியனின் புத்திரனான சிங்கைப் பரராசசேகரன் காலத்து நல்லூரைப் பற்றி முதலியார் இராசநாயகம் பின்வருமாறு கூறுவார்:

"...கனகசூரியனுக்குப் பின் அவன் மூத்த குமாரன் சிங்கைப் பரராசசேகரன் என்னும் நாமத்தோடு கி.பி.1478இல் அரசனானான். இவனே சிங்கையினும் பெரிய முதன் முதல் தலைப் பெயராக அமைத்தவன். இவன் தந்தையினுஞ் சிறந்தவனாய் நகரிற்கு வடபாலில் சட்டநாதர் திருத்தளியையும் தென் திசையில் கைலாயநாதர் கோயிலையும் குணபாலில் வெயிலுகந்த பிள்ளையார் ஆலயத்தையும் குடதிசையில் வீரமாகாளியம்மன் திருபதியையும் கட்டுவித்துத் தன் தலைநகரை முன்னையினும்மணிபெற விளங்க வைத்தான். கந்தசுவாமி கோயில் றகண்மையில் ஓர் ஏரி அமைப்பித்து, யமுனா நதியின் திவ்விய தீர்த்தத்தைக் காவடிகளிற் கொணர்வித்து அவ்வேரிக்குள்ளே பெய்வித்து, அதனை யமுனையேரி (யமுனாரி) எனப் பெயர் தந்தழைத்தான்.." (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்; பக்கம் 77).

நல்லூர் இராஜதானியைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு ஆவணங்களை நுணுகி ஆராய்ந்த முதலியார் இராசநாயகம் வந்தடைந்த முடிவே ஏற்கக் கூடியதாகவுள்ளது. செண்பகப் பெருமாள் என்ற சபுமல் குமாராயாவின் படையெடுப்பின் போது சிங்கைநகர் உட்பட யாழ் நகர் முழுவதுமே அழிந்துவிட, அவன் நல்லூரில் புதிய இராஜதானியை அமைத்தான். கோட்டையில் ஏற்பட்ட அரசுரிமை காரணமாக அவன் விஜயபாகு என்பவனை நல்லூரில் பொறுப்பாக நிறுத்திவிட்டுச் சென்ற சமயம், முன்னர் செண்பகபெருமாளிடம் தோற்றுத் தமிழகம் சென்றிருந்த கனகசூரிய சிங்கையாரியன் தன்னிரு புத்திரர்களான பரராசசேகரன், செகராசசேகரனுடன் மீண்டும் படையெடுத்து வந்து, விஜயபாகுவிடமிருந்து முன்னர் இழந்த இராச்சியத்தை மீளக் கைப்பற்றிக் கொண்டது வரலாற்று நிகழ்வு. இவன் காலத்திலும், இவனது மகன் காலத்திலும் நல்லூர் இராஜதானி நகர அமைப்பைப் பொறுத்தவரையில் பலமுக்கிய மாற்றங்களைக் கண்டது. நல்லூர் இராஜதானியாகியபின்னர் ஏற்பட்ட இந்த நிகழ்வுகளை, சிங்கைநகரும் நல்லூரும் ஒன்றெனெ நினைத்துக் குழம்பியதால் தான் போலும் கைலாயமாலையாரும் அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு வைபவமாலையினைப் படைத்த மயில்வாகனப் புலவரும் சிங்கை நகரை இராஜதானியாக்கிய ஆரியமன்னன் காலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகளாக

எண்ணிவிட்டனர் போலும். அதிகமான வரலாற்றாய்வாளர்களும் முதலியார் இராசநாயகத்தின் கருத்தினை ஏற்றுக் கொள்வதாலும், வைபவமாலையாரின் கூற்றில் காணப்படும் வரலாற்று நெறியின்மையினை முதலியார் இராசநாயகத்தின் கருத்தே சீர் செய்வதாலும், அதுவே எனக்கும் சரியாகப் படுகிறது. இந்த அடிப்படையிலேயே நல்லூர் இராஜதானி பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்களைச் சரியானதாக ஏற்றுக் கொண்டு கவனத்தை ஏனைய தகவல்களின்பால் திருப்புவோம்.

□□□□□□□□□□□ □□□□□□: □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□!

நல்லூர் இராஜதானியில் அமைந்திருந்த ஏனைய பகுதிகளைப் பற்றி நூல்கள் கூறுவதைச் சிறிது பார்ப்போம். நல்லூர் இராஜதானியின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றான நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலைப் பற்றிய பல முரண்பாடான தகவல்கள் சரித்திர நூல்களில் காணப்படுகின்றன. கைலாயமாலையில் வரும் பின்வரும் பாடலே சர்ச்சைக்குக் காரணம். " ..இலகிய சகாப்த மெண்ணூற், றெழுபதா மாண்ட தெல்லை,அலர் பொலி மாலை மார்பனாம் புவனேகவாகு,நலமிகும் யாழ்ப்பாண நகரி,கட்டுவித்து நல்லைக் ,குலவிய கந்தவேட்குக், கோயிலும் புரிவித்தானே.." இப்பாடலில் வரும் எண்ணூற்றெழுபதை சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், வ.குமாரசாமி போன்றவர்கள் கி.பி.1248 ஆம் ஆண்டைக் குறிக்குமெனக் கருதுவார்கள். மேற்படி பாடலில் உள்ள எண் என்பது ஆயிரத்தைக் குறிக்குமெனவும் ஆயிரத்துடன் நூற்றெழுபதைக் கூட்ட வருவது சகவருடம் 1170 என்பதும் இது கி.பி.1248ஐக் குறிக்கும் என்பதும் இவர்களது கருத்து. டானியல் ஜோன் என்பவரின் கருத்துப்படி சகவருடம் எண்ணூற்றெழுபது என்பது கி.பி.948ஐக் குறிக்கும் என்பதாகும். முதலியார் இராசநாயகத்தின் கருத்துப்படியும் சகவருடம் 870 என்பது கி.பி.948ஐக் குறிக்கும். இதில் வரும் புவனேகபாகுவை ஆரிய மன்னனின் மந்திரியாகவும், நல்லைக் கோயிலைக் கட்டியவனாகவும் கைலாயமாலை, யாழ்ப்பாணவைபவமாலை போன்ற நூல்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் நல்லூர்க் கோயில் கட்டியத்தில் அதனைக் கட்டியவன் சிறிசங்கபோதி புவனேகபாகு எனக் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதை மறைத்து விட முடியாது. இந்தச் சிறிசங்கபோதி புவனேகபாகு என்பவனே கி.பி.1450இலிருந்து கி.பி.1467வரை நல்லூரை இராசதானியாக்கி அதிலிருந்து அரசாண்ட சப்புமல் குமாரய என்பவனாவான்.

கந்தையா குணராசாவின் கருத்துப்படி இந்த இரண்டு புவனேகபாகுகளையும் உண்மைகளாகக் கொண்டு அதற்கொரு விளக்கம் காணப்படிருப்பதை அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. முதல் புவனேகபாகுவை இவர் ஓரு தமிழ்ப் பெயராகவே முடிவு செய்கின்றார்.

"..நல்லூர் கந்தசாமி கோயிலைக் கட்டியவர் புவனேகவாகு (தமிழ்ப் பெயர் வீரவாகு போல) என்பதற்கு வேறு ஆதாரங்களுமுள்ளன.." (வீரகேசரி 15-08-1993).

"எவ்வாறாயினும் கி.பி.948ஆம் ஆண்டில் புவனேகவாகு என்பவரால் முதன் முதலில் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில் கட்டப்பட்டது எனக் கொள்ளலாம். இவரை ஓர் அமைச்சரென வரலாற்று நூல்கள் சில கூறிப்பதால் சோழ அரசனின் அரசப் பிரதிநிதி அல்லது அமைச்சர் அவர் எனக் கொள்வதில் தவறில்லை" (வீரகேசரி; 15-08-1993) என்ற முடிவுக்கு வந்தபின் க.குணராசாவினால் இரண்டு புவனேகபாகுவுகளுக்கு இடையில் சமரசம் செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இதன்படி இருவேறு புவனேகபாகுவுகளால் இருவேறு காலங்களில் கட்டப்பட்ட நல்லூர்க் கந்தன் ஆலயம் போர்த்துக்கேயரால் இடிக்கப்பட்டு மூன்றாவது முறையாகக் கட்டப்பட்டது என்ற முடிவுக்கே இறுதியாக இவரால் வர முடிகிறது. இவரால் கூறிப்பிடப்படுகின்ற வரலாற்று நூல்கள் உண்மையில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, கைலாயமாலை போன்றவையே. இந்நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள வரலாற்று நிகழ்வுகள் பல வரலாற்று நெறியின்றி அமைந்துள்ளன என்பது முதலியார் இராசநாயகமுட்படப் பல வரலாற்றாய்வாளர்களின் முடிவாகும். இந்தப் பிரச்சனையில் முதலியார் இராநாயகத்தின் முடிவே தர்க்கரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது.

"..புவனேகபாகு முதலரசனாகிய சிங்கையாரியனுடைய மந்திரியெனக் கைலாயமாலையும், அவனே நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலைக் கட்டினானென வைபவமாலையும் கூறும். ஆனால் புவனேகபாகு நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலைக் கட்டினானென்னும் கேள்வி வழக்குவரை உண்மையாகலாம். கேள்விப்பட்ட கைலாயமாலையார் நூலெழுத முன்னூறு வருடங்களுக்குள் வாழ்ந்த புவனேகபாகுவை இன்னாரென அறிய முடியாமலோ, அன்றிச் சிங்களவரென்பதை மறைத்து விட வேண்டுமெனக் கருதியோ, யாதினாலோ அவனைச் சிங்கையாரியனுடைய மந்திரியென அலங்கரித்து விட்டார். நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயிற் கட்டியத்தில் ஸ்ரீ சங்கபோதி புவனேகபாகு எனப் புகழ்ந்து கூறுவது கேட்கப்படுவதால் அதனை மறைக்க எவராலும் முடியாது." (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்: பக்கம் 252).

இது இவ்வாறில்லாமல் கந்தையா குணராசா கூறுவது போல இரு புவனேகபாகுகளால் இருவேறு காலங்களில் நல்லூர் முருகன் கோயில் கட்டப்பட்டது உண்மையாயிருந்தால் அது ஆச்சரியமானது. ஏனெனில் இருவருக்கும் புவனேகபாகு என்ற ஓரே பெயர் ஏற்பட்டது (அதுவும் இருவேறு இனங்களைச் சேர்ந்த) சாதாரணமாக ஏற்படக் கூடிய

நிகழ்வல்ல. அதற்கான சாத்தியம் அரிதானதே.

□□□□□□□□□□□ □□□□□: □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□!

தமிழ் அரசர்கள் தங்களது இராஜதானிகளையே கோட்டைகளாக அமைப்பது பாதுகாப்புக் காரணங்களினால் ஏற்பட்ட வழக்கம். நல்லூர்க் கோட்டையைப் பற்றி யாழ்ப்பான வைபவமாலை, கைலாயமாலை, போத்துக்கேய மற்றும் கோகில சந்தேஸ (குயில் விடு தூது) போன்ற சிங்கள நூல்கள் ஆகியவற்றில் ஆங்காங்கே குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் தலைமறைவாகவிருந்துவிட்டு, மீண்டும் படையெடுத்து வந்த கனகசூரிய சிங்கையாரியனைப் பற்றி யாழ்ப்பாண வைபவமாலை பின்வருமாறு கூறும்: "....கனகசூரிய சிங்கையாரியன் மதுரையிற் சேர்ந்த பொழுது பாண்டிநாட்டைப் பகுதியாய் ஆண்ட சிற்றரசர் பலரும் சேனைகளையும் ஆயுதங்களையும் கொடுத்துவிட, அவன் சகல ஆயுதங்களுடனயே யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்து, மேற்கு வாசல் வழியாக நுழைந்தான்" (வைபவமாலை; பக்கம்:47) இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மேற்கு வாசலென்பது நல்லூர்க் கோட்டையின் மேற்கு வாசலே என்பது வெளிப்படை.

இம்மேற்கு வாசலைப்பற்றிப் பறங்கிகளின் படையெடுப்புப் பகுதியிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. "...யுத்தம் வாசற்புறத்தே நல்லூர்க் கோட்டையின் கோவிலுக்கு முன்னதாகவிருந்த வெளியையே இடமாக நியமித்துக் குறித்த நாளிலே யுத்தத்தை ஆரம்பித்துப் பதினொரு நாளாக நடத்தினார்கள்" (வைபவமாலை; பக்கம் 70).

இந்த யுத்தத்தைப் பற்றிப் போர்த்துக்கேயரின் குறிப்புகளும் விபரமாக விளக்குகின்றன. Conquest of Ceylon நூலில் வீரமாகாளியம்மன் கோவிலுக்கு அண்மையில் நல்லூர்க் கோட்டையின் மேற்கு வாயில் அமைந்திருந்ததும், யுத்தம் நிகழ்ந்ததும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நல்லூர்க் கோட்டைக்கு வடக்கு வாயிலொன்று இருந்த விபரமும், அதற்குப் பாதுகாப்பாகச் சிவாலயமொன்று இருந்த விபரமும் வைபவமாலையில்

வரும் சுபதிட்ட முனிவர் கதையில் கூறப்பட்டுள்ளன:

"...அவ்வாலயங்களில் வடமதில் வாயில் காப்பாக நின்ற சிவாலயம் ஒன்று மாத்திரமே சிவகடாட்சம் பெற்ற ஒருவனால் முதன் முதல் நிறைவேறும்" (வைபவமாலை; பக்கம் 53-54).

நகரின் கிழக்கு அல்லது தெற்கு வாயில்கள் பற்றிய குறிப்புகளை வரலாற்று நூல்களிலிருந்து என்னால் பெற முடியவில்லை. போர்த்துக்கேயரின் நூல்கள் போன்ற வரலாற்று நூல்களை இந்த விடயத்தில் மீண்டுமொருமுறை நுணுகி ஆராய வேண்டுமென்பது எனது அவா. அதன் மூலம் மேலும் பல உண்மைகள் கிடைக்கக் கூடும்.

□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□!□

போர்த்துக்கேயரின் நூல்களிலொன்றான Early Christianity in Ceylon (17th Centuray Narrative) நல்லூர் இராஜதானியிலமைந்த திருந்த சந்தை பற்றியும், இச்சந்தையின் நடைமுறைகளை அரசன் தனது மாளிகையிலிருந்து பார்க்கக் கூடியதாகவிருந்ததையும் கூறுகின்றது. இச்சந்தையே முத்திரைச் சந்தையாகவிருக்க வேண்டும். தமிழரசர் காலத்தில் சந்தையில் விற்கப்படும் துணிகள் அரசாங்க முத்திரையிடப்பட்டே விற்கப்பட்டு வந்தனவென்பதை அறியக் கூடியதாகவிருக்கின்றது.

"..தமிழரசர் காலத்திற் போலவே அரசாட்சி முத்திரையில்லாத துணிகள் விற்கப்படமாட்டா. முத்திரை குத்துவதற்கும் ஒரு வரி அறவிடப்பட்டது. "(யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்; பக்கம் 48). இதனால்தான் முத்திரைச் சந்தை என்னும் பெயர் தோன்றியிருக்கலாம் போற்படுகின்றது.

□□□□□ □□□!

©Pathivukal.com

[illegible]

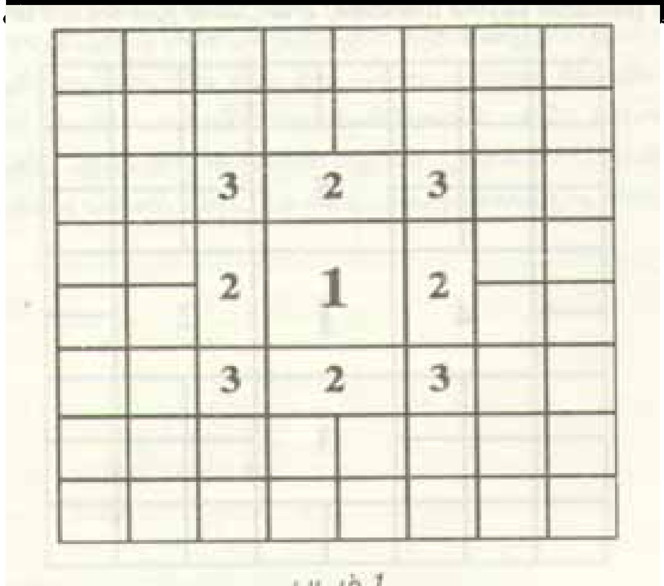
3
2
3
2
1
2
3
2
3

[illegible]

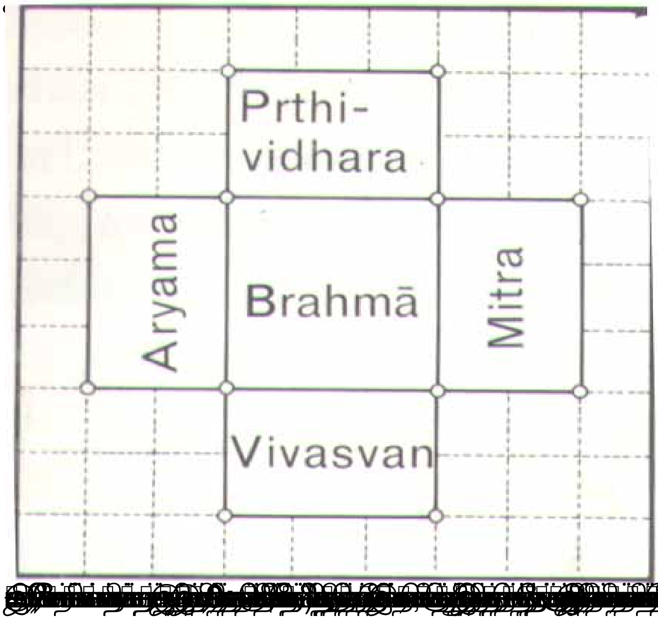
Prthi-
vidhara
Aryama
Brahmā
Mitra
Vivasvan

[illegible]

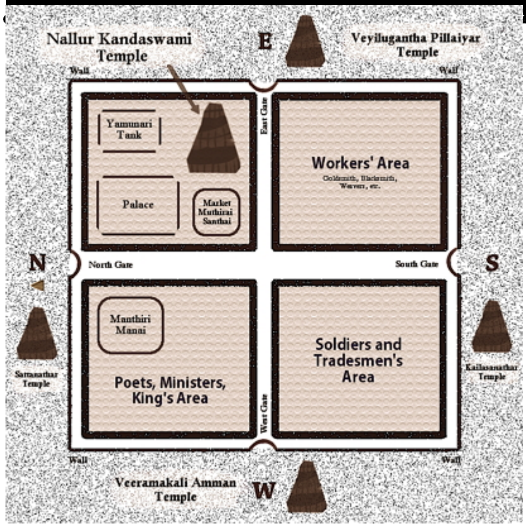
Nallur Kandaswami Temple
E
Veyiluganatha Pillaiyar Temple
Wall
Yamunari Tank
Palace
Market Muthirai Santhai
East Gate
Workers' Area
North Gate
South Gate
N
S
Manthiri Manai
Poets, Ministers, King's Area
Soldiers and Tradesmen's Area
West Gate
Kailasanathar Temple
Veeramakali Amman Temple
W

ngiri2704@rogers.com